

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/115/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010151
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2513010151.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2014, v trestnej veci proti obžalovanému F. R. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2T/24/2013 zo dňa 24.7.2013, a takto

rozhodol:

Podľa 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. R., nar. XX.X.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný F. R. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 10.02.2012 v čase okolo 19.00 hod. v obci Dvorníky, v priestore pohostinského zariadenia s názvom „Bar 69“, počas prevádzky, po vzájomnej dohode spoločne fyzicky napadli poškodeného D. S. nar. XX.XX.XXXX, D. S., nar. XX.XX.XXXX a W. C. tým spôsobom, že obvinený K. C. udrel poškodeného D. S., nar. XX.XX.XXXX päťou do ľavého líca, potom k nemu pristúpil obvinený H. C., ktorý ho kopal a udieral päťami do oblasti celého tela, následne obvinený N. C. a H. C. pristúpili k poškodenému D. S., nar. XX.XX.XXXX a spoločne ho zhodili na zem, kde ho obvinený F. R. udrel baseballovou palicou do temena hlavy, v dôsledku čoho stratil vedomie, potom obvinený F. R. pristúpil k poškodenému D. S., nar. XX.XX.XXXX a baseballovou palicou ho štyrikrát udrel do hornej časti chrbta a nakoniec zaútočil na poškodeného W. C., ktorého sa prostredníctvom baseballovej palice pokúsili opakovane udierať do oblasti hlavy, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko poškodený W. C. chytil do rúk kovovú stoličku, s tou sa pred údermi bránil a tie ho zasiahli len do prstov rúk, čím obvinený K. C. a H. C. spôsobili poškodenému D. S., nar. XX.XX.XXXX pomliaždenie tváre a obvinený F. R. spôsobil poškodenému D. S., nar. XX.XX.XXXX pomliaždenie obličky s krvou v moči, pomliaždenie bedrovej chrbtice ťažšieho stupňa a pomliaždenie ramena ťažšieho stupňa s dobou liečenia v trvaní 14 dní, poškodenému D. S., nar. XX.XX.XXXX spôsobil pomliaždenie hlavy a tržno - reznú zmliaždenú ranu hlavy s dobou liečenia v trvaní 1 týždeň a poškodenému W. C. spôsobil zlomeninu záprstnej kosti ľavej ruky s dobou liečenia v trvaní 14 dní.

Za to bol odsúdený podľa § 155 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 38 odsek 2 Trestného zákona, ako aj za použitia § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne okresný súd podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených:

1. D. S. nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom S. XXX,

2. D. S. nar. XX.X.XXXX v T., trvale bytom S. XXX,
3. Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s., Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874,
4. Dôveru zdravotnú poisťovňu, Einsteinová 25, 85101 Bratislava, IČO: 35942436,

s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odôvodnení odvolania sa namieta, že podľa konštantnej judikatúry súdov na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu takéhoto charakteru musí byť preukázané, že úmysel páchatela smeroval k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví. Taktiež z ustálenej judikatúry je nesporné, že úmysel páchatela spôsobiť inému ťažkú ujmu na zdraví nemožno vyvodzovať len z povahy predmetu, ktorým bol útok vedený, ale je potrebné zvážiť všetky okolnosti prípadu, ako aj spôsob použitia tohto predmetu, intenzitu vedeného útoku a podobne.

V jeho prípade by bolo možné urobiť spoľahlivý záver minimálne o jeho uzročení so spôsobením ťažkej ujmy na zdraví poškodeného len za podmienky, že by sa podarilo preukázať, že útok cielene zameraný na tie telesné partie poškodeného, kde sa nachádzajú životne dôležité orgány a bol vedený tak, aby bol objektívne spôsobilý ťažkú ujmu na zdraví prívodiť.

V danom prípade nie je možné z doteraz vykonaného dokazovania nájsť spoľahlivú oporu pre takýto záver, a to nielen pre absenciu jeho výpovede k udalosti, ktorú chce v ďalšom konaní urobiť, ale aj pre nedostatky doteraz vykonaného dokazovania, ktoré je neúplné. Vo všeobecnosti nemožno útok palicou vedený zozadu do hornej časti chrbta, ako je to popísané v skutkovej vete rozsudku, ani na základe objektívnych okolností hodnotenia zavinenia považovať za útok vedený zámerne na životne dôležité orgány, čo sa týka poškodeného D. S., nar. XXXX.

Poukazuje v tejto súvislosti na to, že na poškodeného smerovalo viacero úderov palicou do oblastí chrbta, pričom boli vedené podľa znalca z odboru zdravotníctva slabou intenzitou a jeden úder bol vedený krátkou a strednou intenzitou.

Pri útoku na poškodeného D. S., nar. XXXX, nie je žiadnym výsluchom objasňovanie, či páchatel útočil na temeno hlavy zámerne, čo platí aj vo vzťahu k útoku na poškodeného W. C..

Opätovne musí upozorniť na intenzitu útoku vedeného na temeno hlavy D. S., nar. XXXX, ktorá je podľa znaleckého posudku z odvetvia zdravotníctva krátka a slabá. Pri útoku na U. C. nie je možné urobiť záver o zavinení k ťažkej ujme na zdraví iba z úderov do stoličky, ktorú držal poškodený nad sebou, pričom ani nebolo objasňované, či ju poškodený držal v jednej polohe alebo polohy menil a pod. Zranenie aj tohto poškodeného pritom bolo ľahké.

Podľa záverov súdnej praxe, ak páchatel dvoma alebo viacerými samostatnými útokmi postupne úmyselne spôsobí jednej osobe ujmu na zdraví a druhej osobe ťažkú ujmu na zdraví, treba konanie páchatela právne posúdiť ako dva samostatné trestné činy. Je teda zrejmé, že okresný súd bol nedôsledný pri posudzovaní zranení a úmyslu páchatela individuálne vo vzťahu k všetkým trom poškodeným a je tu zjavná snaha súdu o zjednodušenie prístupu k posudzovaniu zavinenia obžalovaného.

Obžalovaný preto navrhol vo svojom odvolaní, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd plniac prieskumnú povinnosť v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je vo výroku o vine, vrátane použitej právnej kvalifikácie konania obžalovaného zákonný.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že pred súdom I. stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, vrátane zavinenia obžalovaného, a to v súlade s ustanovením § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom okresný súd následne tieto vykonané dôkazy vyhodnotil individuálne, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Skutkové zistenia ustálené súdom I. stupňa považuje krajský súd za správne a zodpovedajúce dokazovaniu, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní vykonané. I pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností prípadu nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce a spravodlivé rozhodnutie. Dôkazy pritom vyhodnotil individuálne aj jednotlivo, logicky a spôsobom zároveň aj dostatočne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému postupu z hľadiska pravidiel stanovených pre

hodnotenie dôkazov nemožno nič vytknúť. Aj pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, krajský súd nezistil pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a na uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Pred súdom I. stupňa boli vykonané dôkazy zákonným spôsobom a okresný súd ich vyhodnotil spôsobom, ktorý nepostráda žiadnu logiku vo vzťahu k obsahu jednotlivých dôkazov, ktoré na seba reťazovo nadväzujú.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd I. stupňa dostatočným spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Okresný súd dostatočne rozviedol tiež, akými právnym úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa ustálených ustanovení Trestného zákona v otázke viny, právnej kvalifikácie konania obžalovaného, ako aj trestu, ktorý mu bol ukladaný. Okresný súd vo svojom rozhodnutí jasne odôvodnil, o ktoré svoje dôkazy sa opieral, vyhodnotil dôkaznú situáciu, analyticky ju rozobral, pričom s jeho závermi obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku sa stotožnil aj odvolací súd.

Možno teda zhrnúť, že krajský súd si osvojuje skutkové závery I. stupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby opakovania rovnakých právnych úvah.

Vzhľadom na obsah odvolania obžalovaného a povahu použitých námietok, krajský súd považuje za potrebné len zdôrazniť nasledovné:

Krajský súd v prvom rade sa nestotožňuje s názorom obžalovaného, že nebola preukázaná jeho subjektívna stránka k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví v štádiu pokusu vo vzťahu k viacerým osobám, čo je zrejme podstata odvolacích námietok.

Na pripomenutie len poukazuje na to, že svedok a poškodený D. S., nar. XXXX, vypovedal v tom podstatnom, že počas bitky videl F. R. s baseballovou palicou ako ide na neho, začal ho udierať po chrbte aj do lopatky, mohol ho udrieť asi tak 4-krát, pričom niekto vykrikol, že nech ho nechajú, lebo ho zabijú a svedok D. zobral R. tú basebalku.

Vo vzťahu k tomuto svedkovi a poškodenému treba podotknúť, že podľa záverov znalca z odboru zdravotníctva úderov do krížov vľavo bol tak silný, že bola udretá aj ľavá oblička, pričom došlo ku krvácaniu obličky, čo vyplýva zo záverov znaleckého posudku na č.l. 212 spisu. Treba však podotknúť ešte, že v záveroch znaleckého posudku ohľadne tohto poškodeného sa konštatuje aj udretie hlavy v tvárovej oblasti v mieste jarmového oblúka vľavo s odreninou kože v tejto oblasti.

Pokiaľ ide o svedka a poškodeného D. S., nar. XXXX, tento vypovedal, že obžalovaný ho napadol v prvom rade do hlavy, poškodený padol na zem a bol v bezvedomí. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že rana sa nachádza u tohto poškodeného na temene hlavy, a teda i o orgán dôležitý z hľadiska funkcie životne dôležitých orgánov.

Pokiaľ ide o poškodeného W. C., ten vypovedal, že obžalovaný v rukách s baseballovou palicou sa rozbehol k nemu, chcel ho udrieť, avšak on zdvihol pred seba stoličku, a to pred svoju tvár a následne ako držal tú stoličku obžalovaný ho udieral do tejto stoličky.

Na dôvažok treba podotknúť, že svedok M. D., ktorý videl celý konflikt vypovedal, že asi po piatich minútach bitky prišiel obžalovaný s baseballovou palicou a začal trieskať S., ako aj C., pričom sám svedok mu vytrhol baseballovú palicu z ruky. Tento svedok vypovedal aj, že videl ako obžalovaný udieral na zemi D. S. viackrát po chrbte, rukách, po rebrách, pritom sa zaháňal, pripadal mu ako keby robil bez rozumu, bol ako divý. Keď videl, že D. S. už ležal hotový na zemi, tak zobral obžalovanému baseballovú palicu z rúk, aby ďalej neútočil.

Súhrnne možno konštatovať, že podľa svedeckých výpovedí, obžalovaný útočil na poškodených striedavo bez rozmyslu, kde ich zasiahol, pričom v ďalšom útoku mu bolo zabránené už len tým, že svedok M. D. mu zobral baseballovú palicu z rúk.

Krajský súd z týchto výpovedí má dostatočne preukázanú subjektívnu stránku v konaní obžalovaného v trestnej činnosti tak, ako je táto skonštatovaná v rozsudku súdu I. stupňa.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd nepochybil ani vo výroku o treste. Trest odňatia slobody, ako bol obžalovanému uložený, je v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby na stanovenej dolnej hranici, teda okresný súd už nemohol ukladať nižší trest, pretože jednak nemal splnené podmienky pre ukladanie trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu a jednak okolnosti prípadu neumožňujú takýto postup.

Okresný súd teda uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý zodpovedá všetkým zákonným kritériám uvedeným v § 34 odsek 2 Trestného zákona, ako aj kritériám uvedeným v § 38 Trestného zákona. Správne okresný súd ustálil aj pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností tak, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku.

Krajský súd teda nezistil dôvod pre zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, a preto o jeho odvolaní rozhodol tak, že ho zamietol v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.